

Harangszó

*A Nagykőrösi Református
Egyházközség Húsvéti Hírlevele*
XIX. évfolyam I. szám; 2017. április 14.

*Szeretetteljes, békés és Istentől megáldott
húsvéti ünnepeket
kívánunk minden olvasónknak!*

Textus: „Tudom, hogy az én megváltóm él!” (Jób könyve 19,25)

Húsvét nagy öröme mindenek előtt és mindenek fölött az a boldog megtapasztalás, amit az asszonyok, aztán a tanítványok is átélnek az üres sírnál, hogy Ő él. Jézus él. Sok szóval fejezi ezt ki Lukács evangélista, szinte fokozza is a tapasztalatot, hogyan válik egyre mélyebbé és áthatóbbá. Először azt olvassuk, hogy megdöbrentek az asszonyok. Üresen találták a sírt. Megdöbrentek, mert valami hirtelen megváltozik, és nem úgy van, ahogyan egyébként évezredek óta mindig is lenni szokott: meghal valaki, sírba teszik, bebalzsamozzák, követ gördítenek a sírja szájára, megadják a köteles végtisztességet, az emlékezetben egy ideig őrzik, mígnem a feledés pora betemeti. Ez most nem így van. Aztán azt olvassuk, hogy amikor elmennek és elmondják a tanítványoknak, hogy mit láttak és hallottak az angyaloktól, akkor a tanítványok csodálkoztak. Ez az ember szíve mélyéről följövő csodálkozás, mint amikor megpendül a hangszeren a legmélyebb húr, és a hangja mindent

betölt rezgésével. Ezt a csodálkozást fejezi ki itt Lukács evangélista. Hozzáteszi azt is, hogy nem is nagyon hitték, amit az asszonyok mondtak. Úgy gondolták, hogy a hír, hogy Jézus élne, az asszonyi fantázia terméke. A drámában, a tragédiában, a gyászbán az érzékenyebb asszonyi lélek hajlamosabb nagyokat képzelni, vagy nem valós dolgokat látni – s így is mondja Lukács evangélista: a beszédük csak üres beszédnek tetszett előttük. Szó szerint fordítva: asszonyi fecsegésnek. Aztán amikor a Feltámadott megjelenik az Emmausba tartó tanítványoknak és magyarázza nekik, hogy így kellett mindennek lenni, így beszélt erről Mózes, így szóltak erről a próféták – és így beszélt erről a nagy szenvedő, Jób is. Tudom, az én megváltóm él. S akkor gerjedezett és lángra lobbant a szívük. Valami fölgyulladt benne. Nem a parázs lobban újra lángra, nem az ember szíve mélyén szunnyadó „csakazértis” reménykedés, ez valami hallatlanul új. Isten újat készített, úgy avatkozott bele a halál-foglya ember történetébe, hogy föltörte a zárat, megnyitotta az utat, megszabadította az embert. Majd, mikor visszatértek az Emmausiak a többiekhez és elmondják: láttuk az Urat, él az Úr, Ő él, akkor – mondja Lukács – együtt örvendeztek. A megdöbbenéstől az örvendezésig: ez a húsvét útja.

S azért idéztem most a nagy szenvedő Jób szavát, mert ez nemcsak annyit mond ki, hogy valaki, akit nagyon szeretünk, szerethetünk, aki méltó arra, hogy mindig az életünk középpontjában álljon, a Názáreti Jézus, hisz Ő méltó erre: mégiscsak él. És nemcsak azt fejezi ki Jób szava, hogy mégis győzött az élet a halál fölött, mégiscsak jól gondoltuk mi, mégiscsak jól fejezi ki ezt a természet körforgása, a téli fagy, a bezárkózás, a depresszió, a szorongás, a rettegés után jön a tavasz, az élet megébred. Ahogy kipattan egy tavaszi rügy, előpattan az élet, és íme, itt van az új kezdet. Mi azonban nemcsak ezért örvendezünk húsvétkor. Jób szava nem valami ősi sejtésnek ad hangot, miszerint nem lehet, hogy a halálé a végső szó. Ő igen, azé a végső szó, akié az első is, és az első szó az életé és így kerek minden. Jób ezt mondja: a megváltó él. Valaki, akihez nem elméletileg, nem az elvont élettapasztalatok világában, hanem egészen konkrétan személyesen van közöm – ő él. Ki a megváltó? A megváltó más, de ugyanezt kifejező magyar szóval az, aki kivált. Az ember fogoly, ki kell szabadítani, az ember védhetetlenül eladósodott, föl kell oldozni adóssága alól. Az ember nemcsak megkötözöttje a bűnnek, hanem elkötelezettje is a bűnnek – szabadulna, kezdene újat, de nem teheti, mert elkötelezett is, sőt, lekötöztetett is. Nagy, mély, drámai belátásokban ki kell mondanunk a fájdalmas meghasonlottságot, hogy elkötelezettje is vagyok bűnnek és halálnak. Így fejezi ki ezt Pál apostol: miközben gyönyörködöm az Isten törvényében, eltölt ámulattal, fenséges és szent életérzéssel az a csodálatos életrend, amit Isten alkotott, és amibe engem behelyezett, miközben szinte lenyűgöz az, hogy van

helyem a világban, jó helyen vagyok a világban, újra és újra igent tudok erre mondani, aközben fölfedezek magamban egy másik törvényt és másik akaratot, bár ez is az én akaratom, az én belső törvényem, ez azt akarja, hogy ne akarjak az Isten rendje szerint élni, ez elkötelezett engem a bűnnek és a halálnak. Elkötelezettek vagyunk és megkötözöttek is. Halálos vergődése ez az embernek.

A megváltó az, aki a helyedbe odaáll. Tudom, hogy az én megváltóm él – mondja Jób. S ezt hallják az asszonyok is, amikor földidézi nekik az angyal Jézus ígérését: nincs itt, feltámadott. Emlékezzetek rá, mit beszélt néktek, mikor még Galileában volt: szükség az Ember Fiának átadatni a bűnös emberek kezébe és megfeszíttetni, és harmadnapon föltámadni. Szükség az ember fiának a bűnnel megkötözött és a bűnnek elkötelezett ember helyébe állni, helyette és érte megfeszíttetni, majd érte és helyében elsőül harmadnapon föltámadni. Tudom, hogy az én megváltóm él. Jézus Krisztus, nem a múlt egyik hősi alakja, akit az emlékeinkben újra meg újra középre állíthatunk, akiről elmondhatjuk, be szép lett volna, ha egy nappal tovább él, ha nincsen Júdas, ha nincsenek főpapok, ha Pilátus nem azt teszi, amit tett, be szép lenne minden! Majd elsiratjuk, s ahogyan szokás, megépítjük neki is, mint a prófétáknak a nagy síremléket, állítunk neki is egy szobrot jó nagy talapzatra, és megvitatjuk, melyik napon is ünnepeljük Őt. Ekkor vagy akkor, vagy amakkor? De Ő él. Mit keresitek a halottak között az élőket? Amíg nincs megváltója az embernek, addig mi is a holtak közé számláltatunk. Amíg nincs az embernek feltámadott ura és megváltója, addig mi is csak a holtak birodalmában bolyongunk, saját sírunk temetőőrei vagyunk. És az egész emberi kultúra és civilizáció nem egyéb, mint síremlékek nagy együttese. Mik maradtak meg ezer, kétezer, háromezer év óta az emberiség történetében? Síremlékek, piramisok. A világ legnagyobb építménye: síremlék. Temetkezési hely. De Ő él.

És utoljára azt is el kell mondanunk, ebben válik teljessé a húsvéti örvendezés, így jut a tanítványi sereg és mi is a megdöbbenéstől a teljes örömgig: az *én* megváltóm él. Nem azt mondja, hogy tudom, él egy megváltó valahol, hogy él valahol valaki, aki képes a helyemre állni, aki megteheti ezt, hanem azt mondja: az *én* megváltóm él. Közöm van hozzá. Mit jelent ez? Azt jelenti a szó előbbi értelmében, hogy én az övé vagyok, aki kivált engem, mert aki megvált engem, aki a helyembe áll, az tulajdonává tesz engem. Nem az a kérdés hát húsvét ünnepében, hogy miképpen lehet enyém ez a húsvéti hit, hogyan lehet enyém ez a húsvéti öröm, és az sem kérdés, hogy hogyan lehet enyém Jézus Krisztus? Ezekre tudjuk jól a feleletet: hit által, boldog belátások által, természetesen. A kérdés ma az: én hogyan leszek az övé. Tudom, hogy az én megváltóm él. Jób arról beszél, jövendöl, és ez teljesebb majd be húsvétkor, hogy az ember nem tud anélkül lenni és élni, hogy ne lenne valakié. De sokat

idézzük Ady Endre híres sorát: Szeretném, ha szeretnének,/s lennék valakié. Nem arról beszél a költő sem, hogy szeretném, ha valakivé lennék, ha megbecsülnének talán éppen a szeretet által, ha elismernék, hogy valaki vagyok, ha mellém állnának bajomban, nyomorúságomban. Hanem azt mondja: amíg nem vagyok valakié, addig hiábavaló minden. Addig hiábavaló az élet, a látomások, a küszködések, a nagy alkotások, az egész emberi történelem a maga összes dicsőségével és nyomorúságával – amíg én nem vagyok valakié.

Húsvét nagyszerű híre az, hogy lehetsz valakié, és ez a valaki nem akar ki: ő a te megváltó. Sőt, éppen azért, úgy és azáltal lesz az én megváltóm, hogy én az Övé leszek. Szinte szigorúan szólva, azt kell mondanom, hogy nem is tudjuk Őt megváltónak nevezni. Természetesen, a teológiai okoskodásban, dogmatikai levezetésekben, egyházi elbeszélésekben lehet azt mondani, hogy Jézus Krisztus megváltó, és pedig ezért, meg ezért, meg ezért. De mi, Őbenne bízók sohasem tudunk Róla így beszélni. Tőlünk elvonatkoztatottan Őt bemutatni, hogy ott van ő, aki a megváltó. Mi csak egyféleképpen tudhatunk Róla beszélni: úgy, hogy nekem személyes viszonyom van Vele. Személyes közöm van Hozzá – vagy éppen megfordítva? Őneki van személyes köze hozzám. Tudom, hogy az én megváltóm él. Mostanában olyan megváltatlannak hisszük, tapasztaljuk, látjuk világunkat, olyan véghetetlenül magára hagyottnak látjuk, akárcsak a nemzetünket, s benne családok millióit, és megannyi honfitársunkat, mindannyiunkat! Mintha ez lenne az új „evangélium”: szabad vagy, versenyezz, küzdj, magad lásd, állj meg a magad talpán – s ebben mi alulmaradunk. Ám, kedves testvérek, a világ veleje nem az, hogy kinek mennyi esélye van, hogy ki mennyire tudta magát versenyre felkészíteni, milyen ügyes és hogy tud talpon maradni – a világ azt mutatja, hogy az ember megkötözött és elkötelezett a bűnnek. És az a világ nagy kérdése: hol a Megváltó? Hol a megoldás? Amikor a szenvedő Jóbot, akinek nincs társadalombiztosítási kártyája, nincsen öregségi nyugdíja, egyik kórházból a másikba passzolgatják, és végül egy trágyadombon találja magát, aztán elmennek hozzá a barátok, hogy úgymond megvigasztalják, de inkább csak kioktatják: miért nem voltál előrelátó, miért nem voltál ügyesebb, miért nem helyezkedtél jól? – ekkor ez a szenvedő Jób arra felel, amit az egész világ kérdez: tudom, hogy az én megváltóm él.

Az asszonyok üres sírt találtak és megdöbbenek. De amikor a föltámadott Jézus hozzájuk lépett és azt mondta: „Én vagyok, ne féljete” – a szívük megtelt örömmel. Azt kívánom ezen a húsvéton, hogy szemléljétek az üres sírt örömmel, reménységgel és hálaadással! Legyenek a sírok üresek, mert lesz halottak föltámadása, és legyen a szívetek tele hálával, örömmel, Istennek dicsőítésével! Hogy a szenvedő, majd meggyógyuló és mindenért kárpótlást kapó Jóbbal együtt mi is mondhassuk: tudom, hogy az én megváltóm él! Amen.

[sz.g]

Általános iskolánk és óvodánk közösségi hírei

Programjaink karácsonytól húsvétig

December 21-én, szerdán iskolánk udvarán betlehemes népi játékot és alföldi pásztorjátékot mutattak be harmadik és hetedik osztályos tanulóink énekkarunk közreműködésével. A különleges produkcióban élő állatok is szerepeltek. A nagyszabású előadás rendezője Tóthné Patonai Csilla volt.

Január 21-én, vasárnap a félévzáró istentiszteletünk végén gyülekezetünk megörvendeztette elsős tanulóinkat egy-egy személyre szólóan adományozott, szép, színes gyermekbibliával a reformáció 500. évfordulója alkalmából. Ezúton is köszönjük elsőseink családjai nevében is ezt az évfordulóhoz méltó, a reformáció lényegét és szellemi örökségét hűen tükröző ajándékot.

A reformáció 500. évfordulója alkalmából a következő esemény az Országos Bibliaolvasó nap volt, melyen minden osztályunk felolvasta a közösség számára kijelölt igeszakaszt.

Február 27-én, hétfőn kezdődött iskolánkban az Arany-hét. Minden nap színes és változatos programokkal emlékeztünk névadónk születésnapjára. Boldog lehet az az Arany-iskolás tanuló és nevelő, aki elmondhatja, hogy Arany János születésének 200. évfordulóján abban az épületben tanulhatott és dolgozhatott, amelynek földszinti termeiben Arany János maga is pedagógusként gyermekeket oktatott és nevelt nagykőrösi éve idején.

Az 1848-as forradalom és szabadságharc méltó megünnepelésére idén a 3.a és a 3.c osztály készült látványos műsorral. Az összeállításban a korosztálynak megfelelő gyermekdalok és népi gyermekjátékok vezették be a forradalom eseménymenetét idéző színpadképeket. A mozgalmas és változatos műsort Papné Csontos Ilona drámapedagógus tanítónak köszönhetjük.

Iskolánkban évek óta hagyománya van az ún. zöld ünnepeknek. 2017. március 22-én a víz világnapjáról emlékeztünk meg. A gyerekek az iskola folyosóin elhelyezett paravánokon láthattak egy mini kiállítást a vízről. Az érdeklődő gyerekek egy „Víz kvíz” feladatsor megoldásával apró ajándékokat nyerhettek. Nagy örömxre harmadiktól a nyolcadikos tanulókig 66 diák adta be a 13+1-es totó megoldását.

Április 1-én, szombaton este az iskolánkban tanuló diákok szülei és intézményünk alkalmazottjai közös vacsorán vettek részt a Toldi Miklós Élelmiszeripari Szakközépiskola és Kollégium aulájában. A termet kedves szülők öltöztették ünnepi díszbe. Ezúton is köszönjük Kőházi-Kis Albertnének, a szülői közösség vezetőjének és segítőinek fáradhatatlan és igényes, több napig tartó munkáját a rendezvény szervezésében és lebonyolításában. Rendezvényünk hatalmas érdeklődésnek és támogatottságnak örvendett. Négyszáz fős vendégsereg gyűlt össze. Az utóbbi évekhez képest ez rekord létszám. Köszönjük sok-sok családnak a rengeteg értékes tombolatárgyat, melyekkel növelték a bál bevételét, s így anyagilag is támogatták az iskolánkban folyó oktató-nevelő munkát.

A 2017-2018-as tanévre az első osztályos gyermekek beíratásának időpontja:

- 2017. április 20. (csütörtök) 8-19 óráig
- 2017. április 21. (péntek) 8-18 óráig

a Hősök tere 8. sz. alatti épületünkben az alábbi osztályokba:

- matematika-informatika orientáltságú osztály
- magyar-német két tanítási nyelvű osztály
- magyar-angol két tanítási nyelvű osztály

Óvoda

Dalolgotó bemutató foglalkozást tartott óvodánk kiscsoportjaiban Fazekas István, a Mosolyra Hangolók együttes gitáros-énekes. A közös mozgásban, éneklésben, játékban a gyerekek nagyon aktívan vettek részt. Köszönjük szépen a gyermekek nevében is!

Óvodánk Süni csoportjában „MEDVE hetet” tartottunk. Minden gyermek elhozhatta otthonról a kedvenc mackóját, akik egy hétig vendégeskedtek nálunk. A macikkal játszottunk, tornáztunk, táncoltunk, barlangot építettünk

nekik, megszámoltuk őket, csoportosítottuk színük, méretük szerint. A játékos tevékenységek közben verseltünk, meséltünk, énekeltünk. A hetet közös süteménykészítéssel zártuk, ami úgy ízlett nekik, mint „macinak a méz.”

Dalokkal, versekkel emlékeztünk meg nemzeti ünnepünkről a Kossuth szobornál. Zászlókkal a szobrot körbedíszítve tisztelegtünk a forradalom és szabadságharc emléke előtt.

A Víz Világnapját minden évben kiemelten fontosnak tartjuk, hisszük, hogy már kisgyermekkorban meg kell tanítani a víz fontosságát, értékének megőrzését. Közel két héten keresztül különböző tevékenységeken keresztül ismerték meg óvodásaink a víz tulajdonságait, felhasználhatóságát.

Minden héten kedden nagy örömmel várják a gyermekek Szabó Katalin lelképásztor asszonyt óvodánk két kiscsoportjában. Ezekre a foglalkozásokra egy-egy bibliai történettel érkezik, amit nem csak elmond a gyermekeknek, hanem minden alkalommal el is játszanak. Katika mindig talál kapcsolódó éneket a témához. A kicsik szívesen vesznek részt ezeken az alkalmakon. Nagyon szeretik a lelkész asszonyt, aki türelmesen válaszol minden kérdésükre. Ima és ének után, mindig marad idő egy kis beszélgetésre is, ahol a gyerekek mesélnek is mindennapjaikról.

Gimnázium

A diákokkal januárban Tápiószelén szolgáltunk énekkel és versekkel. A gyülekezet nagy szeretettel fogadott bennünket. A szolgáló diákok: Radics Rebeka, Szűcs Enikő, Cselóczki Viola, Cselóczki Boglárka, Buzás Evelin, Jákó Patrik. Kísérő tanár: Oszlánczi Andrea. Március első hétvégéjén rendezték meg Miskolcon az Országos SDG Bibliai Versenyt, melyen háromfős csapat képviselte az iskolánkat és összesen 40 csapat vett részt. A gyerekek a nagyon erős mezőny közepétáján végeztek. A csapat tagjai: Buzás Evelin, Jákó Patrik, Járvás Milán. A kísérő tanár: Oszlánczi Andrea.

Csendesnap a párkapcsolatokról

A 2017-es évben minden a reformációról szól. Iskolánk sem maradhat ki az emlékezésből és más programok mellett a félévi csendesnap is a reformáció jegyében zajlott. A középiskolai korosztály számára megunthatatlan témát, a

párkapcsolatokat dolgoztuk fel több megközelítésben, hogy láthassuk, hogyan van jelen e kérdés minden generáció életében, csak éppen megújult formában.

Mi köze a párkapcsolatoknak a reformációhoz? Először is ahogyan a hitünk meghatározza a mindennapi életünket, úgy a párkapcsolatok is, éppen ezért elválaszthatatlanok egymástól. Másodszor, ahogy minden generációnak meg kell élnie a hitbeli fejlődést és szüntelen meg kell újulnia (lásd „semper refomanda” reformátori alapelv), ugyanúgy mindannyiunknak meg kell harcolnia a párválasztás, illetve a párkapcsolat mélységeinek és magasságainak minden színterét. Röviden: más nem élheti meg helyettünk sem a kapcsolatainkat, sem a hitéletünket, és ez a két terület az életünkben ugyan megkülönböztethető, de nem elválasztható. Éppen ezért igyekeztünk minél több oldalról bemutatni a diákoknak a megújulás állandó követelményének feszültségét. Hiszen ugyanazokkal a kérdésekkel foglalkoztak a reformátor elődeink, a nagyszüleink, más példaképeink, mint mi is, legyen szó akár a hitünkről, akár a kapcsolatainkról.

A csendesnapon három helyszínen foglalkoztunk a múlt és a jelen témakörével. Az első helyszínen egy vendégelőadó segített belepillantani a párkapcsolatok pszichológiájába. A második helyszínen a magyar munkaközösség mutatta be, hogy az irodalmi élet jeles képviselői hogyan élték meg hitüket és párkapcsolatukat. Nagy íróinktól is sokat tanulhatunk, hogy milyen veszélyek és milyen jó megoldások lehetnek az életünkben akár az emberekkel, akár az Istennel való kapcsolatáról legyen szó. A harmadik helyszínen jómagam tártam fel, hogy reformátoraink mély hite miként mutatkozott meg a házasságaikban, és az ő példáikon keresztül is láthassák a diákok és tanárok, mennyire elválaszthatatlan az Istennel való kapcsolat az emberi kapcsolatainktól, sőt, a párkapcsolatunktól.

Ebben az évben mindannyian jobban odafigyelhetünk a megújulásra. Ennek a folyamatnak mindig velünk kell kezdődnie. Ismerjük fel mindannyian a lehetőséget a megújulásra és merítsünk mi is erőt azokból a jó példákból, amiket megismerhetünk akár az egyház-, akár az irodalomtörténetben, akár a személyes életünkben. Ezért nagyon fontos ápolni az Istennel való kapcsolatunkat, mélyíteni és megélni a hitünket. Fogadjuk meg mi is Pál apostol tanácsát, hogy szüntelenül imádkozzunk, mindent vizsgáljunk meg, a jót tartsuk meg, és a gonosz minden fajtájától tartózkodjunk.

Sípos Péter István intézményi lelkész

Gyülekezeti hírek

Húsvétra készülünk

Második éve szolgálók gyülekezetemben hittanoktatóként. Városunk három állami iskolájában és két óvodájában összesen 126 gyermek részesül református hittanoktatásban. A megszokott órai elemeken kívül a tanulók körében igen kedveltek a beszélgető körök, mikor szabadon bármiről mesélhetnek. Sokan szeretnek alkotni is.

A húsvétra készülődés idején sok szép gyermekmunka született alkalmainkon. A gyermek-istentiszteleten például gyurmából olyan „terepasztal” készült, mely háromféleképp szemlélteti az ünnep üzenetét: Isten szeret (szív), Krisztus meghalt értünk (kereszt) és feltámadt (nyitott sír). Alkotói: Csőke Csilla, Györök Szabolcs, Erdélyi Nerina, Tóth Hanga, Matuska Luca, Matuska Villő, Csécsy Bence. A II. Rákóczi Ferenc Általános Iskola két 4. osztályos tanulójának, Berei Erzsébetnek és Papp Rékának munkája a hajtogatható húsvéti események jelképekkel.

Minden vasárnap 10 és 11 óra között gyermek-istentiszteletet tartunk a Gyülekezeti Házban. Szeretettel várjuk a gyermekeket! Továbbá szeretettel

várunk mindenkit az iskolai református hittan órákra a 2017/2018-as tanévben is. A jelentkezéseket írásban május 20-áig tudjuk elfogadni. Érdeklődni a Lelkészi Hivatalban vagy nálam lehet.

Csécsey Lászlóné gyülekezeti hittanoktató

Ajándékozzunk Bibliát!

A reformáció 500. évfordulójára gyülekezetünkben meghirdettük az „Ajándékozzunk Bibliát!” mozgalmat.

Szeretnénk a 2017. évben gyülekezetünkben 500 darab Bibliát szétosztani. Kétféleképpen lehet kapcsolódni:

- A templomi istentiszteletek során a padokon elhelyezett borítékokba tehetjük adományokat, majd a borítékokat a perselybe dobhatjuk.
- A Lelkészi Hivatalban Bibliajegyeket vásárolhatunk 500 Ft, 1000 Ft, 5000 Ft és 10.000 Ft értékben.

Adományaikat e nemes célra ezúton is köszönjük!

Általános iskolásaink Szabóné Istári Judit és Megyesi Erika tanítónők felkészítésével a kecskeméti „Velünk az Isten!” bibliáismereti versenyen

A Béres Ferenc Országos Zsoltár- és Népdaléneklő Verseny nagykőrösi diákjai

Temetői séta március 13-án Dr. Török Éva és Rác Péter vezetésével

Gyülekezeti alkalmaink

Nagykőrösi Református Egyházközség

2017. évi Húsvéti Istentiszteleteink és alkalmaink rendje

(2017. április 13-tól április 17-ig)

CSÜTÖRTÖK	18:00	ÚRVACSORAI ELŐKÉSZÍTŐ ISTENTISZTELET	Templom
NAGYPÉNTEK	10:00	ÜNNEPI ISTENTISZTELET	Templom
	18:00	ÜNNEPI ISTENTISZTELET	Templom
SZOMBAT	18:00	ÚRVACSORAI ELŐKÉSZÍTŐ ISTENTISZTELET	Új Gyülekezeti Ház <i>(Szolnoki út 2.)</i>
VASÁRNAP HÚSVÉT I. NAPJA	9:00	ÚRVACSORÁS ISTENTISZTELET	Felszegi imaház <i>(Hunyadi utca 31.)</i>
	10:00	ÚRVACSORÁS ISTENTISZTELET	Templom
	10:00	GYERMEK ISTENTISZTELET	Új Gyülekezeti Ház <i>(Szolnoki út 2.)</i>
	10:00	ÚRVACSORÁS ISTENTISZTELET	Kocsér <i>(Kossuth L. u. 5.)</i>
	14:30	ÚRVACSORÁS ISTENTISZTELET	Nyársapát <i>(Szarka Kúria)</i>
	18:00	ESTI ISTENTISZTELET	Új Gyülekezeti Ház <i>(Szolnoki út 2.)</i>
HÉTFŐ HÚSVÉT II. NAPJA	10:00	ÚRVACSORÁS ISTENTISZTELET	Templom
	15:00	FELTÁMADÁSI ISTENTISZTELET	Református Temető, Ravatalozó

Gyülekezetünk Lelkészi Hivatalának címe:
2750 Nagykőrös, Szolnoki út 5.,
telefonszámai: (53)351-535 és (53)552-215,
számlaszáma: 10103812-10988248-00000000

A Hivatal nyitvatárási ideje:
Hétfő: 8.00-12.00 és 15.00-17.00, Kedd-Péntek: 8.00-12.00
E-mail címünk: nagykoros.ref@gmail.com
Honlap: <http://refkoros.hu>

